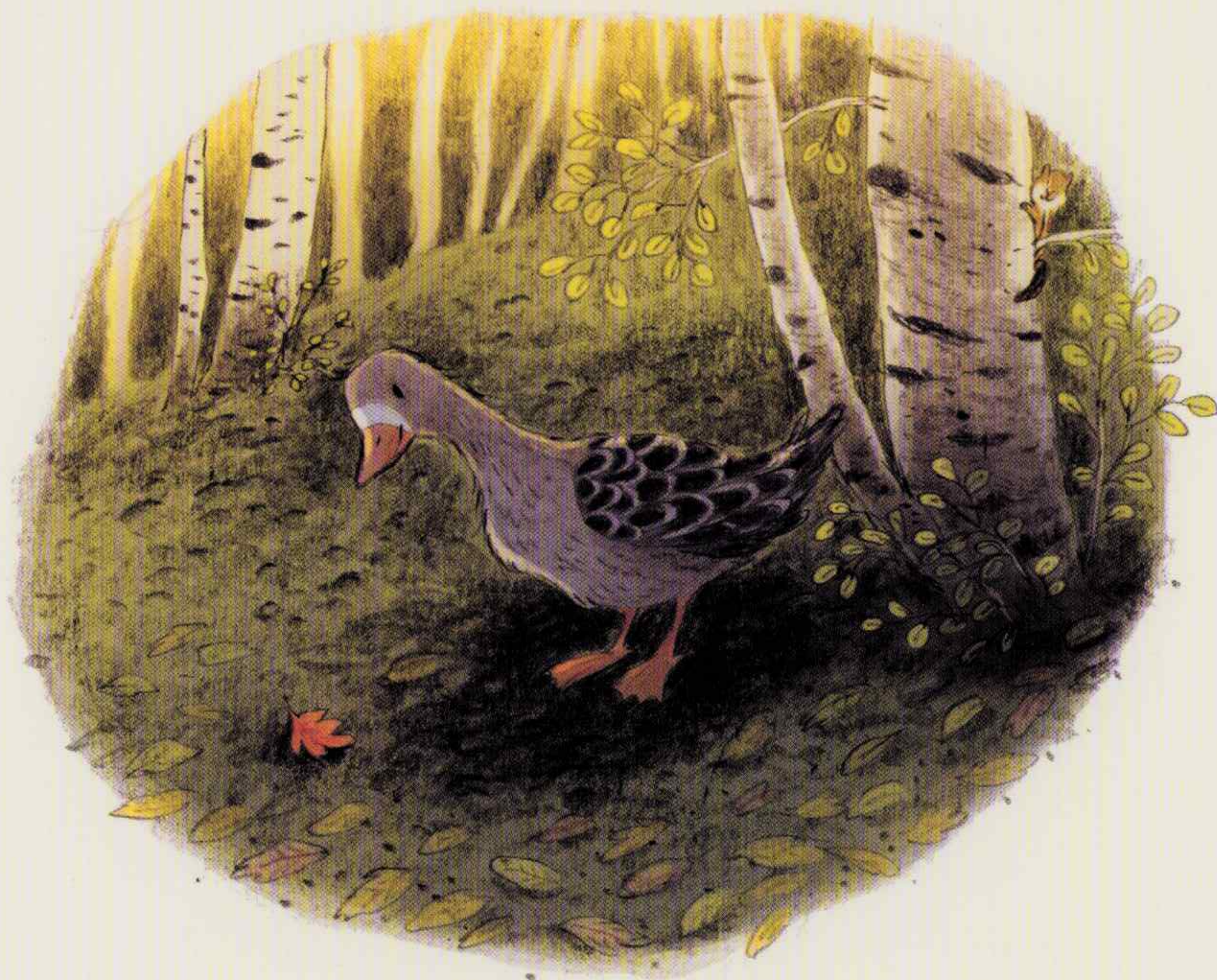
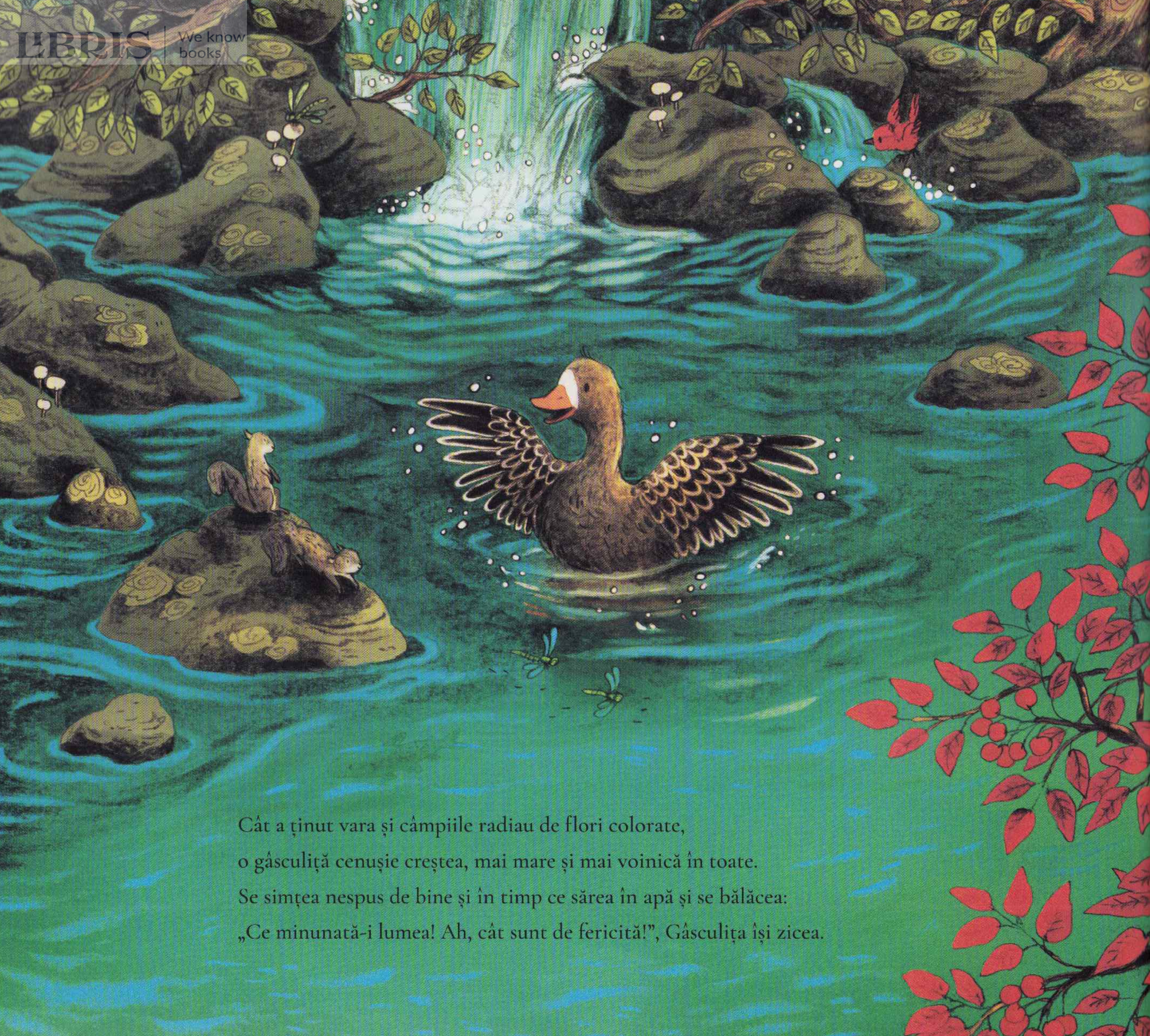

Elli Woollard & Briony May Smith

Vine toamna, Grâscuțică!

Cât a ținut vara și câmpiile radiau de flori colorate,
o găsculiță cenușie creștea, mai mare și mai voinică în toate.
Se simțea nespus de bine și în timp ce sărea în apă și se bălăcea:
„Ce minunată-i lumea! Ah, cât sunt de fericită!”, Găsculița își zicea.

Dar, curând, frunza cea verde se preschimbă în arămiu,
acrul deveni mai rece, iar vântul, prevestitor, mai zglobiu.

Într-o astfel de zi, care adia a roș-aprins și a ruginiu,
Gâsculița se îndreptă, ca de obicei, spre lacul brumăriu,
când, brusc, simți în inimioară un junghi ascuțit,
o chemare, un dor...
inexplicabil și de nestăvilit!

